

MAJ 2025

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje miedzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

MAJ 2025

KAMPANIA WYBORCZA. W maju kampania wyborcza przed przyspieszonymi wyborami prezydenckimi w Korei Południowej (3 czerwca) zdominowała debatę publiczną, skupiając się na konsekwencjach wprowadzenia stanu wojennego, gospodarce, polityce społecznej i stosunkach z Koreą Północną. Główni kandydaci – Lee Jae-myung (Partia Demokratyczna), Kim Moon-soo (Partia Siły Narodu) i Lee Jun-seok (Partia Reform) – przedstawili odmienne wizje rozwoju kraju, od inwestycji w nowe technologie po reformy socjalne i bezpieczeństwo. W sondażach prowadził Lee Jae-myung.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

1 maja: Han Duck-soo oficjalnie ustąpił z urzędu premiera. W publicznym wystąpieniu Han zrezygnował z pełnienia obowiązków prezydenta i urzędu premiera, mówiąc o chęci podjęcia „większej odpowiedzialności”, co sugeruje jego aspiracje prezydenckie, choć nie wspomniał o nich wprost. Partie opozycyjne skrytykowały jego ewentualny udział w wyborach. Przed dymisją Han Duck-soo przewodniczył spotkaniu poświęconemu bezpieczeństwu narodowemu, podkreślając potrzebę spokojnej reakcji na napięcia międzynarodowe.

1 maja: wniosek o dymisję został złożony przez wicepremiera. Choi Sang-mok, wicepremier i minister finansów zrezygnował ze stanowiska. Decyzja ta mogła być motywowana przygotowywanym przez Partię Demokratyczną wnioskiem o impeachment – opozycja zarzucała niepowołanie kandydata na sędziego Trybunału Konstytucyjnego, Ma Eun-hyuka, w czasie gdy Choi Sang-mok pełnił funkcję prezydenta. Od 2 maja Choi Sang-mok miał ponownie objąć funkcję p.o. prezydenta po rezygnacji premiera Han Duck-soo. W związku z dymisją, p.o. prezydenta do zakończenia wyborów objął Lee Ju-ho, wicepremier i minister edukacji.

1 maja: międzypartyjne porozumienie pozwoliło na zatwierdzenie dodatkowego budżetu. Dodatkowy budżet Korei Południowej na bieżący rok został zatwierdzony na poziomie 13,8 biliona wonów, co stanowi wzrost o 1,6 biliona wonów w stosunku do pierwotnej propozycji rządu. Zwiększenia te obejmują środki na pomoc społeczną, wspieranie sektora budowlanego, a także reagowanie na klęski żywiołowe i poprawę konkurencyjności w dziedzinie handlu i sztucznej inteligencji. Proces legislacyjny przebiegł niezwykle szybko za

zgoda wszystkich partii obecnych w parlamencie, by dodatkowe środki mogły być sprawnie wydatkowane na rozwiązanie pilnych problemów gospodarczych.

3 maja: Kim Moon-soon został wybrany na kandydata Partii Siły Narodu w wyborach prezydenckich. Podczas krajowej konwencji partii były minister pracy, Kim Moon-soon, zdobył ponad 56% poparcia. Tym samym w wewnątrzpartyjnych wyborach pokonał byłego lidera ugrupowania, Han Dong-hoona. Wybór Kima może oznaczać, że były premier, Han Duck-soo będzie startować jako niezależny kandydat konserwatywny, a tuż przed wyborami może dojść do wycofania się jednego z kandydatów na rzecz drugiego, by zjednoczyć konserwatywnych wyborców.

7 maja: projekt nowelizacji Kodeksu Postępowania Karnego został przyjęty przez parlamentarną komisję ds. sądownictwa. Proponowane zmiany dotyczą zawieszenia postępowania karnego dla oskarżonego, który zostanie wybrany na prezydenta, od dnia wyboru do końca kadencji. Nowelizacja ma wejść w życie natychmiast po ogłoszeniu i dotyczyć także urzędującego prezydenta w chwili jej wejścia w życie. Projekt ustawy został przygotowany przez Partię Demokratyczną, przy sprzeciwie posłów partii Siły Narodu. Proponowane zmiany ustawodawcze związane są z decyzją Sądu Najwyższego o odesłaniu do sądu niższej instancji sprawy Lee Jae-myunga, dotyczącej naruszeń prawa wyborczego podczas jego poprzedniej kampanii prezydenckiej. Wcześniej Lee Jae-myung został uniewinniony w tej sprawie.

Powyższa propozycja nowelizacji prawa karnego jest ściśle związana z interpretacją Artykułu 84 Konstytucji, który stanowi, że "Prezydent, z wyjątkiem przypadków zbrodni buntu lub zdrady stanu, nie może być ścigany karnie w trakcie pełnienia urzędu". Obecne prawo konstytucyjne nie precyzuje jednak sytuacji, gdy oskarżenie (akt oskarżenia) nastąpiło *przed* objęciem urzędu prezydenta.

9 maja: rozwój partnerstwa z Japonią został podkreślony przez Lee Jae-myunga. Kandydat na prezydenta Korei Południowej, Lee Jae-myung, podkreślił znaczenie silnych więzi z Japonią dla gospodarki i bezpieczeństwa, widząc w niej kluczowego partnera. Wskazał, że dalsza współpraca bilateralna jest niezbędna, szczególnie w kontekście partnerstwa bezpieczeństwa z USA i obecnych zmian geopolitycznych. Jednocześnie Lee uznał za kluczowe rozwiązanie kwestii historycznych oraz innych bieżących problemów, takich jak skażona woda z Fukushima, aby budować zorientowane na przyszłość relacje oparte na wzajemnym szacunku i odpowiedzialności.

11 maja: były premier Han Duck-soo wycofał się z wyścigu prezydenckiego. Han Duck-soo, były p.o. prezydenta i premier, zakończył swoją kandydaturę po tym, jak nie uzyskał poparcia członków Partii Siły Narodu. Kandydatura Hana od

początku spotkała się z szerokim publicznym brakiem akceptacji. Wiele sondaży wskazywało, że ponad 60 procent Koreańczyków było przeciwnych jego kandydaturze. Krytycy wskazywali na brak legitymacji politycznej w porównaniu do Kim Moon-soo, który uzyskał nominację w partyjnych prawyborach. Niezdecydowanie Hana (długo zwlekał z decyzją o starcie w wyborach) i brak przystąpienia do partyjnych prawyborów były kluczowymi czynnikami jego braku legitymacji w partii konserwatywnej. Han Duck-soo ostatecznie oświadczył, że pokornie przyjmie decyzję członków partii o odrzuceniu jego kandydatury, a następnie zadeklarował wsparcie dla Kim Moon-soo. Jednocześnie odrzucił propozycję zostanie szefem sztabu wyborczego Kima.

14 maja: rozwiązania finansowe zostały zaproponowane w odpowiedzi na kryzys demograficzny. Kandydaci na prezydenta zaprezentowali swoje wizje polityki zwiększającej dietność. Skupiono się przede wszystkim na wsparciu finansowym, co spotkało się z krytyką ekspertów. Według nich potrzebne jest bardziej kompleksowe podejście – zachęty finansowe nie rozwiążą problemów związanych z zatrudnieniem czy równością płci. Wzrasta zapotrzebowanie utworzenia oddzielnego ministerstwa ds. populacji, którego zadaniem byłoby koordynowanie polityki demograficznej. Lee Jae-myung zapowiedział serię rozszerzonych środków wsparcia mających na celu złagodzenie ciężaru wychowywania dzieci, w tym zwiększone ulgi podatkowej oraz stopniowe podnoszenie limitu wieku uprawniającego do zasiłku na dziecko do 18 lat. W ramach obietnic dotyczących mieszkalnictwa i wsparcia dla nowożeńców, Lee obiecał zwiększyć podaż publicznych mieszkań na wynajem. Kim Moon-soo z Partii Siły Narodu położył silny nacisk na wsparcie mieszkaniowe dla nowożeńców jako kluczową strategię walki z malejącym wskaźnikiem urodzeń. Zobowiązał się do oferowania subsydiów mieszkaniowych przez okres do dziewięciu lat: trzy lata po ślubie, dodatkowe trzy lata po urodzeniu pierwszego dziecka i kolejne trzy lata po urodzeniu drugiego dziecka. Zaprezentowane rozwiązania nie różnią się znacząco od propozycji poprzednich rządów.

17 maja: były prezydent Yoon Suk-yeol złożył rezygnację z członkostwa w Partii Siły Narodu (PPP). Były prezydent Yoon Suk Yeol ogłosił odejście z PPP by wesprzeć kandydata partii Kim Moon-soo w nadchodzących wyborach. Yoon podkreślił, że mimo opuszczenia partii, nadal będzie bronił wolności i suwerenności narodowej, wzywając wyborców do zagłosowania na Kim Moon-soo. Jego decyzja związana była z naciskami wewnętrznymi partii, narastającymi po impeachmentie.

18 maja: zmiany konstytucyjne dotyczące kadencji prezydenta zostały poparte przez kandydatów dwóch największych partii. Lee Jae-myung, kandydat Partii Demokratycznej, przedstawił propozycje reformy konstytucji, w tym wprowadzenia czteroletniej kadencji z możliwością reelekcji oraz systemu

drugiej tury wyborów prezydenckich. Zaproponował także ograniczenie prawa weta prezydenta w sprawach dotyczących korupcji oraz wymóg uzyskania zgody Zgromadzenia Narodowego na deklarację stanu wyjątkowego lub stanu wojennego. Ponadto, Lee postuluje wzmocnienie roli Zgromadzenia Narodowego w procesie nominacji premiera i nadzoru nad Radą Audytu i Inspekcji Korei. Na te propozycje zareagował konserwatywny kandydat Partii Siły Narodu, Kim Moon-soo, który zgodził się na czteroletnią, dwukadencyjną prezydenturę, ale zaproponował skrócenie następnej kadencji (prezydenta wybranego 3 czerwca 2025) do trzech lat i ograniczenie immunitetu prezydenta. W takim przypadku w 2028 roku odbyłyby się zarówno wybory prezydenckie, jak i parlamentarne. Kim Moon-soo zaproponował, aby jak najszybciej podpisać z Lee Jae-myungiem porozumienie w sprawie reformy konstytucji. Deklaracje dotyczące ograniczenia roli prezydenta padły w 45. rocznicę upamiętniającą prodemokratyczne powstanie w Gwangju. Obecni na uroczystości, w tym kandydaci na prezydenta: Lee Jae-myung, Lee Jun-seok (Partia Reform) i Kwon Young-kook (Demokratyczna Partia Pracy), podkreślali potrzebę solidarności i jedności jako klucz do budowania przyszłości opartej na wzajemnym szacunku. Z kolei udziałowi w ceremonii konserwatywnego kandydata sprzeciwili się organizatorzy wydarzenia. Jako powód podano obawy o bezpieczeństwo publiczne i intensywny sprzeciw publiczny wynikający z próby powołania Chung Ho-yonga, byłego generała wojskowego skazanego za udział w brutalnym stłumieniu protestów z lat 80., na doradcę kampanii Kima. Pomimo wycofania nominacji Chung Ho-yonga, organizatorzy podtrzymali swoje stanowisko, podczas gdy PPP skrytykowała tę decyzję jako dyskryminującą, twierdząc, że upamiętnienie powinno być otwarte dla wszystkich, niezależnie od przynależności politycznej.

27 maja: Kim Moon-soo został poparty przez byłego premiera. Były premier Lee Nak-yeon, niegdyś związany z Partią Demokratyczną Korei (DPK), postanowił poprzeć kandydata Partii Siły Narodu Ludowej w wyborach prezydenckich. Lee argumentuje, że konieczna jest współpraca, aby zapobiec wyborowi mającego przewagę w sondażach Lee Jae-myunga, którego określa mianem „potwornego dyktatora”. Mimo pewnych różnic z Kimem, Lee zobowiązał się zagłosować na niego jako najodpowiedniejszego kandydata do pokonania Lee Jae-myunga, a także zadeklarował dążenie do zmiany konstytucji.

27 maja: tematyka związana z korupcją i zamachem stanu zdominowała ostatnią telewizyjną debatę kandydatów na prezydenta. W debacie uczestniczyli Lee Jae-myung, Kim Moon-soo, Lee Jun-seok (Partia Reform) oraz Kwon Young-kook (Koreańska Demokratyczna Partia Pracy). Kandydaci partii ostro atakowali się wzajemnie, poruszając kwestie korupcji i stanu wojennego. Kim Moon-soo argumentował, że ogłoszenie stanu wojennego przez Yoon Suk-yeola nie powinno być nazywane zamachem stanu przed decyzją sądu w tej

sprawie. Z kolei Lee Jae-myung skrytykował Kim Moon-soo za obronę czegoś, co określił mianem "reżimu zamachu stanu". Oskarżył byłego prezydenta o przyczynienie się do kryzysu demokracji w kraju. Kwon Young-kook również zadawał swojemu oponentowi z największej partii konserwatywnej pytania dotyczące zamachu stanu. Natomiast Lee Jae-myung musiał odpowiadać na zarzuty korupcji. Według Kim Moon-soo jego największy rywal jest „symbolem korupcji” i skandali. Lee Jae-myung odrzucił te oskarżenia jako bezpodstawne, twierdząc, że wynikają one z "sfabrykowanych aktów oskarżenia" forsowanych przez prokuratorów administracji Yoon Suk-yeola.

Debata była zdominowana przez wzajemne obelgi i oskarżenia (tzw. "네거티브 공방" – „warsztat negatywnych opinii”), czyli celowe generowanie hejtu, fałszywych plotek lub zmanipulowanych informacji przeciwko osobom publicznym) dotyczące przeszłości i działań kandydatów, a nie przez dyskusję na temat polityki. Eksperci i obywatele krytykowali ten aspekt, zauważając, że było zbyt wiele prowokacyjnych wypowiedzi. W ogniu krytyki znalazł się także Lee Jun-seok w związku z wypowiedziami ocenianymi jako mizoginistyczne.

26 maja: wizja polityki zagranicznej została przedstawiona przez Lee Jae-myunga. Lee Jae-myung przedstawił wizję „pragmatycznej dyplomacji”, która ma kierować się przede wszystkim interesem narodowym. Fundamentem polityki zagranicznej mają pozostać relacje z USA. Planuje odbudować fundament zaufania sojuszu, który uważa za naruszony (przez wprowadzenie stanu wojennego przez Yoon Suk-yeola, co zaskoczyło Amerykanów) oraz rozwinąć go w przyszłościowe, kompleksowe strategiczne partnerstwo. W kwestii zagrożeń nuklearnych ze strony Korei Północnej, deklaruje ścisłą koordynację ze Stanami Zjednoczonymi w celu rozwiązania tego problemu. Zamierza również wzmocnić gotowość wojskową poprzez rozwijanie systemu rozszerzonego odstraszania ze Stanami Zjednoczonymi. „Pragmatyczna dyplomacja” zakłada także utrzymanie obecnego kursu rozwoju relacji z Japonią, zmierzającego w kierunku trójstronnego sojuszu z USA. W kwestiach historycznych, które są źródłem napięć, chce postępować w sposób "pryncypialny", jednocześnie dążąc do wzmocnienia dwustronnych więzi poprzez "wybiegające w przyszłość" podejście do obszarów społecznych, kulturalnych i gospodarczych. Lee Jae-myung zamierza także prowadzić bardziej zbalansowaną politykę wobec Chin, uważając to państwo za istotnego partnera gospodarczego. Ponadto Lee odnotował potencjał wpływu Chin na bezpieczeństwo na Półwyspie Koreańskim. W kontekście wojny Rosji przeciwko Ukrainie i stosunków między Waszyngtonem a Moskwą, Lee deklaruje zaangażowanie w "pragmatyczną dyplomację". Podchodząc do relacji z Rosją z perspektywą traktowania interesu narodowego priorytetowo, Korea Południowa ma skupić się na rekonstrukcji Ukrainy i dążyć do zadbania o interesy koreańskich firm w Europie.

28 maja: Lee Jun-seok nie wycofał się z wyborów. Negocjacje między Partią Siły Narodu a Partią Reform, by stworzyć wspólny, konserwatywny obóz zakończyły się fiaskiem. Zajmujący trzecie miejsce w sondażach Lee Jun-seok odmówił wycofania się i poparcia Kim Moon-soo. Oznacza to, że konserwatywni wyborcy będą podzieleni między dwóch kandydatów.

28 maja: branża gier wyraziła sceptycyzm wobec obietnic wyborczych. W toku kampanii prezydenckiej kandydaci skupili się na branży gier, chcąc przyciągnąć młodych wyborców. Lee Jae-myung w swoich postulatach koncentrował się na e-sporcie i wspieraniu ekosystemu gier, zaś jego przeciwnik Kim Moon-soo zaproponował deregulację i ulgi podatkowe. Z kolei Lee Jun-seok skupił się na inwestycjach w gry konsolowe i legalizacji gier P2E. Przemysł gier podchodzi do obietnic wyborczych polityków ze znacznym sceptycyzmem. Nie jest to pierwszy raz, kiedy przemysł ten znalazł się na celowniku wyborczych obietnic, które następnie nie zostały zrealizowane. Politykom zarzuca się brak konkretnych działań i planów, a same obietnice postrzegane są jako zbyt ogólne i fragmentaryczne.

30 maja: frekwencja podczas przedterminowego głosowania była bliska rekordu. Państwowa Komisja Wyborcza podała, że ponad 15 milionów obywateli, co stanowi 34,74% uprawnionych do głosowania, wzięło udział we wczesnym głosowaniu przed wyborami prezydenckimi. Jest to drugi najlepszy wynik frekwencyjny od wprowadzenia tej metody. Frekwencja była zróżnicowana regionalnie: najwyższą odnotowano w prowincji Południowa Jeolla, a najniższą w Daegu. Kandydaci głównych partii, Lee Jae-myung z Partii Demokratycznej i Kim Moon-soo z Partii Siły Narodu, aktywnie prowadzili kampanie, podkreślając, że wysoka frekwencja sprzyja ich szansom w trójpartyjnym wyścigu z udziałem Lee Jun-seoka (Partia Reform). Korea Południowa wprowadziła system głosowania przedterminowego (사전투표, *sajeon tupyro*) w wyborach prezydenckich (i innych, np. lokalnych) głównie po to, by zwiększyć frekwencję wyborczą i ułatwić dostęp do głosowania. System ten pozwala głosować w dowolnym lokalu wyborczym, nie tylko w miejscu zameldowania.

KOMENTARZ

Charakterystyka tegorocznej kampanii. Wybory prezydenckie, zaplanowane na 3 czerwca, odbywają się w nadzwyczajnych okolicznościach. Drugi w historii Korei Południowej impeachment prezydenta był sytuacją o tyle szokującą, że był wynikiem możliwego zamachu stanu. Wprowadzenie stanu wyjątkowego w grudniu 2024 roku zostało uznane za zamach na demokrację i wywołało kryzys polityczny, któremu kres ma położyć wybór nowego prezydenta. Jednak nie jest to jedyny czynnik wpływający na charakter kampanii wyborczych, i to nie tylko w Korei Południowej – rosnący wpływ mediów społecznościowych, influencerów i wykorzystania nowych technologii.

W przypadku tego pierwszego czynnika – kryzysu politycznego wywołanego krótkotrwałym stanem wojennym – na uwagę zwraca skupienie się polityków na wzajemnych oskarżeniach. Spowodowało to, że na dalszy plan zeszły programy wyborcze. Choć nie ma wymogu prawnego publikowania szczegółowych programów, w przeszłości kandydaci wydawali setki stron biuletynów, aby pomóc wyborcom zrozumieć ich stanowiska w kluczowych dla kraju sprawach. Tegoroczne opóźnienia w publikacji szczegółowych programów wyborczych zostały skrytykowane przez opinię publiczną i media. Uznano, że brak tych dokumentów pozbawia wyborców uczciwej możliwości dokładnego porównania propozycji kandydatów, a później pociągnięcia do odpowiedzialności w przypadku braku wywiązywania się z obietnic.

Drugim czynnikiem zmieniającym oblicze kampanii jest cyfryzacja i wpływ nowych mediów. Podczas tej kampanii zauważalny stał się trend „tańczących polityków”. Politycy wykorzystywali w kampanii spontaniczne tańce i energiczne występy na wiecach, często w strojach kampanijnych, by przyciągnąć uwagę i maksymalizować zaangażowanie wyborców. Filmy z takimi występami zyskały dużą popularność online. Pojawiły się jednak głosy krytyczne - skupienie na występach rozrywkowych odsuwa na bok dyskusję o polityce, obietnicach i wizjach kraju. Z tego powodu wiece, zamiast przyciągać wyborców niezdecydowanych programami wyborczymi, stały się „festiwalami dla zwolenników”.

Kandydaci coraz częściej wykorzystują kreatywne strategie cyfrowe, takie jak gry, marketing influencerów i treści viralowe, aby dotrzeć do młodych wyborców. Zaangażowanie online stało się równie ważne jak tradycyjne debaty polityczne. Lee Jae-myung występował jako postać w grze nawiązującej do stanu wojennego

i jego głównego tematu kampanii – zakończenia „insurekcji” i reformy politycznej. Kampania Lee wykorzystywała popularnych influencerów oraz krótkie filmy (shorts) na platformach takich jak YouTube i Instagram. Podobną taktykę przyjął Lee Jun-seok. Z kolei Kim Moon-soo skupił się przede wszystkim na wyborcach w wieku 60+, wykorzystując bardziej tradycyjne metody. Należało do nich adaptowanie popularnych piosenek na piosenki kampanijne czy udział w wiecach na targowiskach.

Warto odnotować jeszcze jedno zjawisko. W Korei Południowej szerszy elektorat pozostaje umiarkowany i jest w dużej mierze kształtowany przez wpływ tradycyjnych mediów. Natomiast aktywne cyfrowo grupy reprezentują z reguły skrajne poglądy. W algorytmicznym krajobrazie YouTube i Facebooka skrajne narracje wywierają nieproporcjonalny wpływ na dyskurs polityczny i kształtowanie polityki. Wielu użytkowników postrzega media społecznościowe jako bardziej godne zaufania niż tradycyjne media. YouTube stał się dominującą platformą dla informacji politycznej i mobilizacji w Korei Południowej – jednocześnie będąc istotnym źródłem wzmacniającym polaryzację. W Internecie selektywna ekspozycja na informacje zgodne z własnymi poglądami utwardza istniejące postawy – a także często zwiększa poziom (emocjonalnej) wrogości wobec politycznych przeciwników. Dyskurs polityczny w mediach społecznościowych w Korei Południowej nie jest reprezentatywny dla ogółu społeczeństwa, ale odgrywa coraz większą rolę. Polaryzacja cyfrowa pogłębiła także szersze podziały społeczno-polityczne, zwłaszcza pod względem płci, klasy i pokolenia⁶. Mobilizacja antyfeministyczna na platformach takich jak YouTube wpłynęła na strategię konserwatystów i wywołała napięcia wśród młodych wyborców, zwłaszcza mężczyzn w wieku dwudziestu i trzydziestu lat. Warto także zauważyć, że politycy zdają sobie z tego sprawę, wykorzystując media cyfrowe do ataków na oponentów, omijając merytoryczne dyskusje, których oczekuje się m.in.: od debat telewizyjnych.

„Techniczne” wyzwania stojące przed nowym prezydentem. Nowy prezydent Korei Południowej stanie przed szeregiem wyzwań w polityce krajowej i zagranicznej, obejmując urząd w momencie podziału kraju po impeachmentie jego poprzednika i międzynarodowych wyzwań związanych z drugą kadencją Donalda Trumpa czy rozwojem relacji KRLD z Rosją.

Jednak to nie wszystko – pozostają jeszcze dwie kwestie bardziej „techniczne”, ale i tak stanowiące wyzwanie. Do pierwszej z nich należy natychmiastowe objęcie urzędu. Zazwyczaj prezydent-elekt miał dwumiesięczny okres przejściowy przed inauguracją. Obecna sytuacja przypomina rok 2017, kiedy Moon Jae-in został prezydentem po impeachmentie Park Geun-hye. Okres

przejściowy jest istotny, gdyż pozwala na zapoznanie się z funkcjonowaniem urzędu.

Drugim wyzwaniem jest wskazanie rezydencji prezydenckiej. Poprzedni prezydent, Yoon Suk-yeol – mimo kontrowersji – w 2022 roku przeniósł siedzibę z tradycyjnego Błękitnego Domu (Cheong Wa Dae) do Yongsan. Już wtedy podnoszono głosy obawy o zagrożenie dla bezpieczeństwa – w Yongsan zlokalizowane są budynki rządowe, w który przebywają przewodniczący Zgromadzenia Narodowego, minister obrony czy prezes Sądu Najwyższego. Atak na to miejsce oznaczałby zagrożenie dla kluczowych postaci odpowiedzialnych za władzę wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą. Następnie w ramach śledztwa i zatrzymania Yoona w związku z zarzutami o zamach stanu rzeczywiście doszło do poważnego naruszenia bezpieczeństwa siedziby przez media, które bez zgody prezydenta transmitowały nagrania z kompleksu prezydenckiego, ujawniając słabe punkty ochrony. W Korei Południowej rezydencja prezydencka jest klasyfikowana jako obiekt wojskowy ze względu na rolę prezydenta jako naczelnego dowódcy, co wiąże się ze ścisłymi protokołami bezpieczeństwa i ograniczonym dostępem. Z tego powodu nowy prezydent powinien wybrać inne miejsce, które nie stwarza obaw o bezpieczeństwo. Ponadto, kompleks w Yongsan stał się symbolem unikania odpowiedzialności za zamach stanu przez Yoona.

Wśród możliwych lokalizacji nowej siedziby prezydenta wymieniana jest oficjalna rezydencja premiera w Samcheong-dong, niedaleko Błękitnego Domu, która pozostaje pusta. Relokacja z powrotem do Błękitnego Domu jest popierana przez społeczeństwo. Lee Jae-myung popiera z kolei przeniesienie instytucji państwowych, w tym siedziby prezydenta, do Sejong, znajdującego się około 100 km na południe od Seulu. Pomysł przeniesienia stolicy do Sejong narodził się w 2003 roku z inicjatywy ówczesnego prezydenta Roh Moo-hyuna. Wierzył on, że przeniesienie stolicy pomoże zredukować zatłoczenie w Seulu. Jednak w 2004 roku Sąd Konstytucyjny orzekł, że Seul powinien pozostać stolicą, co było przeszkodą dla ambicji Roh. Mimo to, na przestrzeni lat, w ramach działań decentralizacyjnych kolejnych rządów, biuro premiera i około tuzina ministerstw przeniosło się do Sejong. Seul pozostał jednak nie tylko oficjalną stolicą, ale także centrum życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. W obszarze Seulu mieszka około 26 milionów ludzi – połowa populacji Korei Południowej – i tam skupia się większość najważniejszych firm, uniwersytetów, szpitali i instytucji kulturalnych. Lee Jae-myung, zadeklarował przeniesienie biura prezydenckiego, legislatury (Zgromadzenia Narodowego) i wielu instytucji publicznych do Sejong w ramach odnowionego dążenia do ustanowienia nowej stolicy

administracyjnej. Warto zauważyć, że obecnie rozwój miasta jest w dużej mierze zależny od zmieniających się decyzji politycznych względem przeniesienia stolicy administracyjnej. Bez względu na lokalizację, jest mało prawdopodobne, że faworyt wyborów będzie chciał zamieszkać wraz z pierwszą damą w niesławnym kompleksie Yongsan.

Dyskurs dotyczący praw człowieka nieobecny w kampanii. Dwaj główni kandydaci na prezydenta Korei Południowej, Kim Moon-soo i Lee Jae-myung unikali odpowiedzi na kwestionariusze dotyczące praw człowieka wysłane przez wiodące organizacje, takie jak Międzynarodowa Federacja na rzecz Praw Człowieka (FIDH), Human Rights Watch czy Transitional Justice Working Group (TJWG). Wśród kwestii dotyczących praw człowieka, na które kandydaci nie chcieli odpowiedzieć znalazły się m.in.: legalizacja małżeństw lub związków partnerskich osób tej samej płci czy poprawa wskaźnika uznawalności wniosków o azyl, w szczególności dla osób ubiegających się o azyl z Chin. Głównym powodem unikania odpowiedzi na niektóre kwestie, nie cieszące się szerokim poparciem społecznym, jest prawdopodobnie chęć uniknięcia składania oświadczeń, które mogłyby zaszkodzić ich szansom na zdobycie głosów. Jednocześnie politycy nie unikali tematu praw człowieka w Korei Północnej. Kim Moon-soo, tak jak były prezydent Yoon Suk-yeol, opowiedział się za aktywnym promowaniem kwestii łamania praw człowieka w KRLD. Z kolei Lee Jae-myung wyraził preferencje dla ostrożniejszego podejścia – podnoszenie kwestii praw człowieka z reguły zniechęca Koreę Północną do angażowania się w dialogu.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

7 maja: Czechy i Korea Południowa wzmocniły partnerstwo. Delegacja rządu Korei Południowej, której przewodził minister Handlu, Przemysłu i Energii An Duk-geun, oraz delegacja Zgromadzenia Narodowego, na której czele stał Lee Cheol-gyu, przewodniczący parlamentarnej Komisji Handlu, Przemysłu i Energii odwiedziły Pragę. Członkowie delegacji spotkali się z premierem Czech Petrem Fialą oraz z przewodniczącym Senatu Milošem Vystrčillem. Głównym celem było wzmocnienie kompleksowej współpracy gospodarczej. Minister An i delegacja rządowa rozmawiali o planach współpracy w wielu dziedzinach, w tym w przemyśle, energetyce, budownictwie, infrastrukturze oraz nauce i technologii. Dyskutowano również o szerokiej współpracy w dziedzinie

energetyki jądrowej, zaawansowanych technologii, energetyki i budownictwa z przewodniczącym Senatu. Podpisano łącznie 14 porozumień i protokołów ustaleń (MOU) w sektorach energetyki jądrowej i przemysłów zaawansowanych. Minister An i czeski minister Przemysłu i Handlu Lukáš Vlček podpisali "Porozumienie o współpracy w przemyśle jądrowym Korea-Czechy". To porozumienie jest konkretyzacją MOU z września ubiegłego roku i dotyczy współpracy przy pomyślnej realizacji projektu budowy nowej elektrowni jądrowej w Dukovanach, wspólnego wejścia na rynki państw trzecich oraz współpracy przy budowie dwóch dodatkowych bloków. Ministrowie podpisali także "Protokół ustaleń o współpracy w dziedzinie baterii Korea-Czechy", mający na celu wzmocnienie wspólnych działań w odpowiedzi na przyszłe przepisy UE dotyczące baterii do samochodów elektrycznych. Korea Hydro & Nuclear Power (KHNP) i Team Korea podpisały 10 porozumień i MOU z czeskimi firmami w celu współpracy przy budowie nowych czeskich elektrowni jądrowych. Planowane jest także utworzenie Centrum Współpracy Motoryzacyjnej (między Korea Automotive Technology Institute a Politechniką Ostrawską) oraz Centrum Współpracy Robotycznej (między Korea Institute for Robot Industry Advancement a Politechniką Czeską w Pradze). Oczekuje się systematycznego rozszerzenia współpracy w obszarach R&D.

9 maja: negocjacje w sprawie drugiej umowy z Polską na dostawę czołgów weszły w fazę finałową. Według doniesień koreańskich mediów negocjacje między Hyundai Rotem a Polską dotyczące dostawy czołgów K2 weszły w fazę końcową. Umowa ta zakłada częściowe zakupy czołgów, a następnie lokalną produkcję w Polsce, co obejmuje transfer technologii i utworzenie linii produkcyjnej oraz zaplecza do konserwacji. Korea Południowa postrzega Polskę jako strategiczną bazę dla swojej branży obronnej w Europie, planując rozszerzenie współpracy na inne obszary, takie jak amunicja i okręty podwodne.

12-16 maja: południowokoreańska literatura była promowana w Polsce i Czechach. Ministerstwo Kultury, Sportu i Turystyki Korei Południowej, wraz z Koreańskim Instytutem Promocji Kultury Wydawniczej, zorganizowało objazdowe targi książki, aby promować koreańskie publikacje na rynkach zagranicznych, począwszy od Czech i Polski w maju. Wydarzenia te obejmowały targi "K-Book" w Pradze oraz spotkania konsultacyjne dotyczące eksportu w Warszawie, gdzie doszło do spotkania przedstawicieli branży wydawniczej w Polsce i Korei Południowej. Co więcej, Korea Południowa była gościem honorowym Międzynarodowych Targów Książki w Warszawie, prezentując swoją kulturę i sztukę.

20 maja: Polska zamierza współpracować z Koreą Południową przy rozwoju kolei dużych prędkości. Polska podpisała umowę z południowokoreańską firmą kolejową Korail, aby uzyskać wiedzę specjalistyczną w zakresie budowy

i utrzymania systemów kolei dużych prędkości w ramach swojego projektu Centralnego Portu Komunikacyjnego (CPK). Współpraca ta ma na celu pomóc Polsce, która obecnie nie eksploatuje pociągów o prędkości powyżej 200 km/h, wejściu w erę kolei dużych prędkości. Korail, posiadający rozległe doświadczenie w budowie i utrzymaniu kolei dużych prędkości w Korei Południowej i na całym świecie, jest postrzegany przez Polskę jako cenny partner w tym przedsięwzięciu.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

2 maja: wznowienie porozumienia wojskowego z KRLD zostało poparte przez Lee Jae-myunga. Kandydat na prezydenta Korei Południowej z ramienia Partii Demokratycznej przedstawił propozycje dotyczące regionów przygranicznych, mające na celu przywrócenie pokoju i bezpieczeństwa. Lee Jae-myung zapowiedział przywrócenie porozumienia wojskowego z 19 września 2018 roku oraz wstrzymanie działań eskalacyjnych z obu stron. Kandydat proponuje również powołanie wspólnej komisji wojskowej i odbudowę kanałów komunikacji w celu zarządzania ryzykiem. Dodatkowo, Lee Jae-myung zamierza wyznaczyć obszary przygraniczne jako specjalne strefy ekonomiczne i zająć się kwestiami praw majątkowych mieszkańców, którzy ponieśli straty z powodu obecności wojska.

Porozumienie wojskowe z 19 września (oficjalnie: Kompleksowe Porozumienie Wojskowe, CMA), podpisane w 2018 roku, miało na celu zmniejszenie napięć w strefach granicznych. Jednak zostało zawieszone przez Seul w 2024 roku z powodu eskalacji wrogości ze strony Korei Północnej. Do tych działań należała kampania wysłania balonów z odpadkami przez KRLD, próby zakłócania działania sygnału GPS. W chwili obecnej oba państwa koreańskie porzuciły główne założenia porozumienia, w tym wyznaczenie stref buforowych czy zakaz ćwiczeń z ostrą amunicją w obszarach granicznych.

9 maja: plan wzmocnienia obrony kraju został przedstawiony przez Kim Moon-soo. Kandydat na prezydenta Korei Południowej, Kim Moon-soo, przedstawił plany wzmocnienia obrony kraju w odpowiedzi na zagrożenie nuklearne ze strony Korei Północnej. Podkreślił, że Korea Południowa nigdy nie uzna Północy za państwo nuklearne i obiecał rozbudować system odstraszania, w tym pozyskać okręty podwodne o napędzie atomowym i wzmocnić sojusz z USA. Proponował także zmiany w traktatach z USA, aby uzyskać większe możliwości w zakresie technologii nuklearnych do celów pokojowych, dorównując w tym Japonii.

21 maja: wodowanie nowego północnokoreańskiego niszczyciela zakończyło się fiaskiem. Nowy okręt wojenny Korei Północnej został poważnie uszkodzony podczas ceremonii wodowania, co skłoniło przywódcę Kim Jong-una do publicznego wyrażenia gniewu i zapowiedzi kary dla winnych. Awaria mechanizmu spowodowała, że rufa okrętu przedwcześnie zsunęła się do wody, miażdżąc część kadłuba, co eksperci ocenili jako potencjalnie katastrofalne uszkodzenia. Ten incydent stanowi znaczący cios dla ambitnego programu modernizacji floty Korei Północnej, a satelitarne zdjęcia potwierdzają skalę problemu. Z kolei północnokoreańskie media podważyły doniesienia o skali zniszczeń, podkreślając że wypadek nie był związany z samym okrętem, ale sposobem jego wodowania.

24 maja: północnokoreańskie media milczą na temat wyborów w Korei Południowej. Brak komentarzy ze strony Korei Północnej na temat nadchodzących wyborów prezydenckich w Korei Południowej może sugerować chęć utrzymania postawy "dwóch państw" propagowanej przez Kim Jong-una. W przeciwieństwie do przeszłości, kiedy media północnokoreańskie ostro krytkowały kandydatów, obecne milczenie jest interpretowane jako strategia ignorowania i obojętności, zgodna z ideą, że obie Koree to odrębne, wrogie sobie kraje, które nie powinny się wtrącać w swoje wewnętrzne sprawy. Ta zmiana postawy odzwierciedla ogólną politykę Pjongjangu, polegającą na zerwaniu kontaktów z Południem, co widać również w demontażu obiektów i instytucji związanych z relacjami międzykoreańskimi.

26 maja: Kim Moon-soo wyraził poparcie dla szczytu Trump-Kim Jong-un. Sztab wyborczy kandydata na prezydenta Korei Południowej, Kim Moon-soo, wyraził gotowość proaktywnego wsparcia szczytu pomiędzy prezydentem USA Donaldem Trumpem a przywódcą Korei Północnej Kim Jong-unem w celu denuklearyzacji i rozwiązania kwestii pokoju na Półwyspie Koreańskim. Kim zamierza dążyć do normalizacji relacji międzykoreańskich w bliskiej współpracy z administracją amerykańską. Jego główny przeciwnik, Lee Jae-myung, popiera dialog, choć uważa bezpośrednie spotkanie przyszłego prezydenta Korei Południowej z Kim Jong-unem za trudne w obecnej sytuacji.

28 maja: p.o. prezydenta spotkał się z rozdzielonymi przez wojnę koreańską rodzinami. Wicepremier i minister edukacji Lee Ju-ho uczestniczył w spotkaniu z członkami rozdzielonych rodzin, które zostało zorganizowane przez Ministerstwo ds. Zjednoczenia. Wicepremier potwierdził zobowiązanie rządu Korei Południowej do jedności z KRLD pomimo niedawnych prób Korei Północnej zdefiniowania stosunków jako między dwoma wrogimi państwami i usunięcia pojęć „zjednoczenia” i „jednego koreańskiego narodu” ze swej retoryki. Ostatnie spotkanie członków rozdzielonych rodzin Korei Północnej i Południowej miało miejsce w 2018 roku.

28 maja: wśród struktur dowodzenia armią KRLD doszło do zmian personalnych. W Korei Północnej odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Wojskowej Partii Pracy, któremu przewodniczył Kim Jong-un. Przyniosło ono znaczące zmiany personalne w wojsku, w tym obniżenie stopnia generała Jeong Kyong-thaeka, szefa Głównego Biura Politycznego Armii. Te przetasowania, które nastąpiły po niedawnym incydencie z wodowaniem niszczyciela, miały na celu przywrócenie dyscypliny wojskowej i wzmocnienie systemu dowodzenia. Podczas spotkania dyskutowano również o kluczowych kwestiach dotyczących wzmocnienia struktury dowodzenia i żelaznych zasad dyscypliny w armii, a także zatwierdzono nowe plany związane z wojskiem i przemysłem obronnym.

29 maja: współpraca między organami bezpieczeństwa KRLD i Rosji została zacieśniona. Koreańska Centralna Agencja Prasowa doniosła o spotkaniu między przedstawicielami organów bezpieczeństwa Korei Północnej a Rosyjskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Podczas tego spotkania, które miało odbyć się w przyjaznej atmosferze, rozmawiano o poszerzeniu wymiany i współpracy między instytucjami bezpieczeństwa obu krajów. Rosyjska delegacja, oprócz spotkania z urzędnikami bezpieczeństwa, odwiedziła również kilka znaczących miejsc w Pjongjangu, w tym muzeum upamiętniające wojnę koreańską.

29 maja: modernizacja połączenia kolejowego z Rosją została ukończona. Korea Północna ukończyła projekt modernizacji stacji kolejowej w pobliżu rzeki Tuman, która służy jako kluczowa brama lądowa do Rosji. Przebudowa miała na celu zwiększenie wygody pasażerów i unowocześnienie infrastruktury kolejowej, co sugeruje zacieśnienie więzi z Rosją, być może w odpowiedzi na jej działania na Ukrainie. Zmodernizowana stacja, położona strategicznie w pobliżu granicy, ma ułatwić ruch pasażerów i towarów, a niedawne ponowne uruchomienie pociągów pasażerskich i budowa nowego mostu samochodowego wskazują na przewidywany wzrost wymiany między Koreą Północną a Rosją. Projekt ten jest postrzegany jako symbol trwałej przyjaźni między państwami.

29 maja: raport dotyczący naruszania sankcji ONZ przez Rosję i KRLD został opublikowany. Raport stworzony przez wielonarodowy zespół MSMT (the Multilateral Sanctions Monitoring Team), złożony z jedenastu państw, w tym USA, Korei Południowej i Japonii, szczegółowo opisuje przypadki naruszania sankcji ONZ przez Rosję i Koreę Północną. Podkreślono intensywną współpracę wojskową między tymi krajami, w tym przekazywanie ogromnych ilości północnokoreańskiej amunicji i broni Rosji, a także dostarczanie przez Rosję zaawansowanych systemów obronnych Korei Północnej. Raport dokumentuje konkretne rodzaje uzbrojenia, terminy dostaw i sposoby transportu, rzucając światło na zakres nielegalnych transakcji bronią. Dodatkowo, wskazano na

wysyłanie tysięcy północnokoreańskich żołnierzy do Rosji, co również stanowi naruszenie sankcji.

30 maja: analiza północnokoreańskiego kodeksu karnego została przedstawiona przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Południowokoreańskie Ministerstwo Sprawiedliwości opublikowało raport zawierający analizę wszystkich artykułów w północnokoreańskim kodeksie karnym, porównując je z przepisami prawnymi obowiązującymi w Korei Południowej, Rosji, Chinach i Wietnamie. Wprowadzona w 2023 roku poprawka rozszerzyła zakres kary śmierci. Ponadto usunięto przepisy dotyczące "przestępstw tłumienia ruchu wyzwolenia narodu koreańskiego", co odzwierciedla zmianę relacji między Koreą Północną a Południową na "dwa wrogie państwa". Wprowadzono ustawę o zwalczaniu reakcyjnej kultury ideologicznej, aby przeciwdziałać wpływom kultury południowokoreańskiej, takim jak używanie zwrotu "oppa" (dosł. „starszy brat”, słowo używane także w popkulturze w odniesieniu do idoli), co doprowadziło do zaostrzenia kontroli nad zewnętrznymi wpływami kulturowymi. Ministerstwo Sprawiedliwości wyraziło nadzieję, że komentarz posłuży jako podstawa do badań nad przyszłą integracją systemów prawnych obu Korei.

KOMENTARZ

Zmiany polityki Partii Demokratycznej względem KRLD. Tradycyjnie polityka zagraniczna partii liberalnych w Korei Południowej była silnie zakorzeniona w ideach pojednania międzykoreańskiego poprzez zaangażowanie gospodarcze, a nie presję militarną. Priorytetyzowano współpracę gospodarczą i pojednanie w ramach "Polityki słonecznej" (Sunshine Policy) administracji Kim Dae-junga (1998–2003), kontynuowanej przez administrację Roh Moo-hyuna (2003–2008) pod hasłem „Polityki pokoju i dobrobytu”, a następnie ożywionej przez strategię 4P (*peace-making, peace-keeping, peace-building i proactive diplomacy*) Moon Jae-ina (2017–2022). Podejście to opierało się w dużej mierze na nacjonalizmie etnicznym i wizji Koreańczyków jako "jednego narodu" (kor. *han minjok*), tymczasowo podzielonego przez mocarstwa zewnętrzne. Celem było stopniowe przekształcenie społeczeństwa północnokoreańskiego poprzez integrację gospodarczą i wzajemny dobrobyt. Istotnym elementem tej polityki było także dążenie do osiągnięcia większej autonomii dla Korei Południowej w ramach sojuszu z USA.

Wyzwaniem dla takiej polityki stała się nuklearyzacja Korei Północnej, która szczególnie w ostatniej dekadzie znacznie rozwinęła swoje zdolności nuklearne i raketowe. Ponadto wiele działań Korei Północnej doprowadziło do całkowitego zniszczenia lub zawieszenia osiągnięć „Polityki słonecznej”, co prowadzi do konieczności zaczynania od zera przy każdym cyklu prób pojednania. Co najważniejsze, rewizja konstytucji Korei Północnej w 2024 roku, usuwająca odniesienia do pokojowego zjednoczenia i określająca Koreę Południową jako "państwo wrogie", a nie potencjalnego partnera, zburzyła fundamentalne założenie solidarności etnicznej.

Nie należy ignorować także zmian zachodzących w samej Korei Południowej. Młodsze pokolenia coraz częściej identyfikują się z południowokoreańską tożsamością narodową, opartą o obywatelstwo, wartości demokratyczne czy technologiczne osiągnięcia - a nie więzi etniczne z Koreańczykami w Korei Północnej. Z tego powodu motywacje do zjednoczenia uległy zmianie: nie chodzi już o faktyczne utworzenie jednej, etnicznej współpracy, ale raczej eliminację zagrożenia wojną. Stąd zjednoczenie coraz częściej rozumiane jest jako współpraca, współistnienie w trwałym pokoju.

Kolejnym istotnym czynnikiem jest sytuacja międzynarodowa. Współpraca Korei Północnej z Rosją, konflikt między USA i Chinami, czy w końcu polityka Donalda Trumpa stanowią wyzwanie dla tradycyjnej polityki pojednania międzykoreańskiego. Victor Cha, amerykański analityk CSIS przedstawił analizę możliwych ustępstw Donalda Trumpa wobec KRLD – tekst był komentowany w południowokoreańskich mediach. Według analityka administracja Trumpa może porzucić cel denuklearyzacji Korei Północnej – tak ważny dla polityki międzykoreańskiej Partii Demokratycznej. Według Cha obecna administracja amerykańska kieruje się przede wszystkim motywacją ograniczania zagrożenia dla USA, w zgodzie z polityką *America First*, co może oznaczać skupienie się na zawarciu z Pjongjangiem porozumienia o zakazie testów broni nuklearnej, a nie pełnego rozbrojenia nuklearnego. Ponadto Korea Południowa obawia się wycofania, relokacji lub redukcji wojsk amerykańskich. Każde z tych działań będzie stanowić zmniejszenie siły odstraszenia, pewności, co do stopnia zaangażowania USA w obronę.

Biorąc pod uwagę te wszystkie czynniki w ostatniej dekadzie stopniowo podejście obozu liberalnego w Korei Południowej do dialogu z KRLD uległo przemianie. Widoczne było to już w polityce Moon Jae-ina – a może zaznaczyć się jeszcze mocniej w zapowiadanej przez Lee Jae-myunga „pragmatycznej polityce zagranicznej.” Celem budowania relacji międzykoreańskich pozostaje zaangażowanie, dialog i współpraca – ale stają się one podporządkowane nie

komponentowi etniczemu (jeden koreański naród), ale zarządzaniu ryzykiem militarnym, utrzymaniem pokoju i promowaniu stabilnego współistnienia (a nie zjednoczenia). Współpraca gospodarcza i zaangażowanie są postrzegane jako narzędzia warunkowe, a nie podstawowe ścieżki do pojednania, i muszą być starannie strukturyzowane, aby nie wzmacniać potencjału militarnego Pjongjangu. Istotne jest także utrzymanie silnego sojuszu z USA – a obecnie także partnerstwa z Japonią, by budować trójstronny sojusz mogący odstraszać KRLD. Administracja Moon Jae-ina na pierwszy rzut oka angażowała się w dialog i promowała pokój wszystkimi możliwymi kanałami (w tym dążąc do podpisania traktatu pokojowego), a jednocześnie zwiększała wydatki na obronę i udoskonalała możliwości militarnego odstraszenia. Co więcej, to nie tylko osoby o poglądach konserwatywnych, ale coraz częściej politycy liberalni włączają się w dyskusję na temat stopniowego wzbogacania kraju we własne możliwości odstraszenia nuklearnego. Takie stanowisko w dużej mierze napędza widmo wspomianej redukcji sił amerykańskich w Korei Południowej. Innymi słowy, nie tylko partie konserwatywne, ale i liberalne zaczynają dążyć do autonomicznych rozwiązań związanych z bezpieczeństwem, odchodząc od postulatu całkowitej denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego.

Lee Jae-myung w trakcie kampanii wyborczej wpisał się w to nowe podejście Partii Demokratycznej. Choć opowiada się za dialogiem i zaangażowaniem, czyni to z umiarkowanymi oczekiwaniami i kładzie nacisk na potrzebę silnego odstraszenia, a także bliską współpracę z USA – a nie jak dotychczas większej niezależności, pełnienia roli mediatora między Waszyngtonem a Pjongjangiem. Nie należy zatem spodziewać się szybkiej poprawy relacji międzykoreańskich mimo zmiany władzy w Korei Południowej jeśli KRLD utrzyma konfrontacyjną postawę.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

